

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' מכותל היכל ולדרום
דהיינו צין: (ב) רש"י ד"ה ה"ג
יכו' ולדרום והא אינו צריך:
(ג) ד"ה פונה צ"ל קודם ד"ה
שיאה פנוי:

גליון הש"ס

גמ' רב בהנא אשכחיה. עיין
גיטין דף פד ע"ג תוס' ד"ה ר'
יוחנן אומר:

מוסף רש"י

[illegible]

שינויי נוסחאות

מזבח העולה שם פתח = אוהל מועד
משני המקראות הללו שצריך ליטנו כ
מזבח לאהל מועד ובלבד שלא יהא מפ
נכון משוך קימעה. מזוית המזבח ול
הלל אלא רדני אהל מועד ולמזבח:

ה"ג בת"כ כ' וצמס' מדות. ומדמלרקי
 ליה רבי יוסי הגלילי למשכו מכנגד
 המוצה ולדרוס ^ו והוא אינו זריר
 להרחיקו אלא מבין המוצה ולפתח
 פשוט מיניה כדליה מוצה כצפון קאי
 ולפיכך על כרחו הוא מושכו מכנגד
 המוצה כולו שאם נתנו כלל כנגד
 המוצה א"א שלא יפסיק בינו ולפתח
 כדמפרש ואזיל: דמאי קסבר. שלא
 קיים את המקרא שכתב בין האל
 מועד ובין המוצה והוא מושכו קיממא:
 אי כוליה דדרוס. הרבה מן המוצה
 יש פתח כנגד ^א היכל של כנגד
 הפתח והיה לו לתמו ^ב נוקמיה:
 מכוול היכל ולדרוס. כלומר משמחיל
 כותל פתח ההיכל ליסמא לדרוס דהיינו
 בין פתח האולם ולמוצה וכנגד
 ההיכל ^ג שפת האולם עורף על של
 היכל ה' אמות ^ד לדרוס: וא"ר סבר
 קדושם אולם והיכל חדא היא. ופתח
 האולם כפתח היכל והוצרך לומר אף
 מכנגד פתחו של אולם ^ה: נוקמיה
 מסמימא כותל אולם ולדרוס. דה"ל

אחתי בצין האולם [ו] ולמנצח דכיון דכחו
אולם ככותל היכל קרי ציה צין אהל
מועד ולמנצח ומיקיימי קראי שפיר:
ואי נמי קסבר חליו בצפון כו'. י' ש' לו
מ"ו אמה דדרוס לא מן ה' אמה
של פתח עדיין י' ש' מקום ו"א אמה
לפתחו שם מכותל מנצח היכל דרוס [ו]
וא"נ קסבר קדוש אולם והיכל חדא
היא. והוצרך למושכו אף מכנגד פתח
אולם נוקמיה ממקום סתומת פתח
אולם ולדרוס בצין [ו] האולם ולמנצח
דעדיין י' ש' מקום ו' אמות: אלא
לאו משום דקסבר כוליה מנצח בצפון
קאי. ודרמו לו כן מנצח מזה [ו] לפני
הפתח ואם היה נומנו כנגד המנצח
כלל נמאץ מפסיק צין מנצח לפתח:
ונוקמיה צין המנצח והיכל בצפון.
בסתומת [ו] כותל ההיכל במנצח
נפומת ולצפון: קסבר קדוש היכל
כו'. ואינו רשאי להפסיק צין פתח
אולם ולמנצח וכי מוקמת ליה מכותל
היכל ולצפון ה"ל מוקמת צין אולם
למנצח: שיהא פנוי מכלים גרס
הבא. וכיוור כלי הוא: ^(א) פנויה.
מדהיה ליה למיכתב על ירך המנצח
צפון וכתיב פנויה לדרשא אחא:

זו כיוור מפקסיק צינתיים למדת
מה שיכול לקרצו באויר שצין
ק צין מוצח ולפתח: היכן היה
וס נמלא שאינו כנגד המוצח

מזבח העולה וגו' מזבח בפתח אהל מועד
ולא כיור בפתח אהל מועד היכן היה נותנו
(א) בין האולם ולמזבח (א) משוך קימעה כלפי
הדרום מאי קסבר אי קסבר כוליה מזבח
בדרום קאי נוקמיה מכותל היכל ולדרום (ב)
בין אולם למזבח ואי נמי קסבר (ג) קדושת היכל
ואולם חדא היא נוקמיה מכותל אולם ולדרום
בין (ד) אולם למזבח אי נמי קסבר חציו בצפון
וחציו בדרום נוקמיה מכותל היכל ולדרום
בין אולם ולמזבח ואי נמי קסבר קדושת
האולם והיכל חדא היא נוקמיה מכותל אולם
ולדרום בין אולם ולמזבח אלא לאו משום
דקסבר כוליה מזבח בצפון (א) כי נמי מוקמת
לה מכותל היכל ולצפון ה"ל בין אולם ולמזבח
ונוקמה מכותל אולם (א) ולצפון בבין אולם
ולמזבח אמר קרא (א) צפונה שיחא צפון פנוי
מכלים מאן תנא דפליג עליה דר' יוסי הגלילי
ד"א בן יעקב היא דתניא (א) ר"א בן יעקב
אומר צפונה שיחא צפון פנוי מכלום ואפילו מן
המזבח אמר רב (א) מזבח שנפגם כל הקדשים
שנשחטו שם פסולין (א) מקרא (א) הוא בידינו
ושכחנו (א) כ"י סליק (א) רב כהנא אשכחיה לר' ש
ברבי דקאמר משום ר' ישמעאל בר' יוסי מניין
למזבח שנפגם שכל הקדשים שנשחטו שם
פסולין שנאמר (א) זובחת עליו את עולותיך ואת
שלמיך וכי עליו אתה זובה אלא (א) כשהוא שלם
ולא כשהוא חסר אמר היינו קרא דאישתמיט
ליה לרב ורבי יוחנן אמר אחד (א) זה ואחד זה
פסולין במאי פליגי רב סבר (א) בעלי חיים אינן
נדרים ור' יוחנן סבר (א) בעלי חיים נידחין מיתבי
כל הקדשים שהיו עד שלא נבנה המזבח
ואח"כ נבנה המזבח פסולין נבנה דחויין
מעיקרא נינהו אלא עד שלא נהרס המזבח (א)
נהרס (א) הא איקון להו אלא (א) עד שלא נפגם
המזבח (א) ואחר כך נפגם המזבח פסולין ולא
תרצוי קא מתרצת (א) אימא שנשחטו והאמר
רב גידל אמר רב (א) מזבח שנעקר מקטירין
קטרת במקומו כדאמר רבא (א) מודה היה ר'
יהודה ברמיז הכא נמי מודה רב ברמיז מאי ר'
יהודה דתניא (א) ביום ההוא קידש המלך (א) תוך
החצר וגו' כי מזבח (שעשה משה) קטן מהכיל
דברים ככתבן דברי רבי יהודה א"ל רבי יוסי

ים קאי: דדר"א גרסינן פנוי
הוא שלם. והאי עליו בגימטריא
ונשחטו בשעת פגימתן [ב] צין
ם שהיו קדושין באותה שעה
חין כשחוטין: עד שלא נבנה.

שם: דהויין מעיקרא הן. שכן
 צימי נבוכדנצר היו: אוקין
 המזוהים: מוצה שנעקר. צמח
 סולין: מודה רבי יהודה צמח
 הכיל עולות ושלמים שהקריב
 קטן היה: אמר לו רבי יוס

קדשי קדשים פרק עישי זבחים

מזמרה עשה משה (אינו פנוי) [כל]
 בלי ואין דנין כלי מצנין [ח] משאר כלים
 קאי ואע"פ שהיה צפון ננסין וקלונסות
 היה מורה פנוי מכלום משום שחיטה הוא
 והני לורך שחיטה ימחו: **שירה צפון**
פנוי מכלום אפילו מן המזבח. כרץ
 לדקדק במתני' לדמות [פ"ג מ"ח] שלא
 תהא דרבי אליעזר בן דרוס קאי ועב"ק
 הלא כוליה מוצא בדרוס קאי ופסק'
 דיומא (דף ע"ג.) מוקמינן מתני' לדמות
 כ"א בן יעקב: **וב' עליו אתה זובח.**

אָפּ'יג דלעגל דרשען עליו ממש
האָב דייק משום דחזנת עליו משמע
שמואל'ס אָנצוז עליו וכן (דקן ע"ה)
גבי ואלכולו מלות אלא חזומה
משמע ^אשמואל אלא כשהוא
שלם ולא כשהוא חסר: ע"ד ש"א
נבנה המזבח. דמיון מעיקרה הן אלא
עד שלא נפגס ונפגס ומש"כ אחראי
מתרמל. ולא ומתיעל דל"י משמע
דפירכא קמייא ^אדמיון מעיקרה הוו
ואפילו לר' יוחנן ואמאי והא' ר' יוחנן
סבר גבי דההא של' ע' שותפין (קדושין
דמא דההא חת פתחיה)

ליקוטים

אחא לא מושה קען זיין
אלס אן איד. ווען
אין אים געפאלן, ווען
זיין געזינדע וועט
אויסגעהן, וועט ער
זיין ווי אן איד. ווען
ער וועט זיין ווי אן
איד, וועט ער זיין
ווי אן איד. ווען ער
וועט זיין ווי אן איד,
וועט ער זיין ווי אן
איד. ווען ער וועט
זיין ווי אן איד, וועט
ער זיין ווי אן איד.

[illegible]

ד"א. ועי' פמ"א וספ"א: [בב] פגימות כל"ל (*ש"ח): [בג] קודם
 [נוס'] כל"ק דצפתיה ולא ממוזבא קאמר: [ל] ש"א משמע דוי
 כו' כל"ל (ביק' נפ"י ד"ו): [דר] בגין כו' בגין כו' בבבליים דרי מ
 ל מועד דנהרס המזבח ותנן כו' (לשון תוס') וימא טג ע"א

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

ד א מ"י פ"א מהלכות בית
העזריה ה' ו:
ה ב מ"י פ"ג מהלכות
פסחא ה"ב כד:
ו ג מ"י ט"ז מהלכות נג ופט"ו
מהל' מעשה"ק ה"ב ד:
ז ד מ"י פ"ג מהלכות פסחא
ה"ב כד:
ח ה מ"י פ"ג מהלכות
חמדין ומוספין ה' ב:

תורה אור השלם

1. וְשָׁחַט אֶת עֵדוּךְ תַּמְזַרְזֵי
צִמָּה לִפְנֵי יְדֵיךָ וְחִדְדֵי
אֶרֶץ הַתְּהוֹמִים אֲשֶׁר לִפְנֵי
מִזְבֵּחַ בְּרִיבִי וְיִקְרָא יֵא
2. מִזְבֵּחַ אֶרְמֶה וְעֵשֶׂה לִּי
וְהִבַּחְתִּי עֲלֵיוֹ אֶת עֲלִמְךָ
שְׁלֹמֹךָ אֶת צִנְאֵךְ וְאֶת כְּדֹרְךָ
כִּי תִשְׁקֹם אֶשֶׁר אֲבִיבִי
בְּלֵם אֲבֹא אֶלְךָ וְחִדְדֵי
שְׁמוֹת כֵּן
3. בְּיָמֵם הַהוּא קִדַּשׁ תַּמְזַרְזֵי
תוֹךְ הַחִצְרָה אֲשֶׁר לִפְנֵי
יְדֵיךָ כִּי עֲשֶׂה שָׁם אֶת הַעֲלֵה
וְהַמְחִיךָ וְאֶת הַחֲבִישִׁי
הַשְּׁלִמִים בִּי מִזְבֵּחַ הַנִּחֲשִׁי
אֲשֶׁר לִפְנֵי יְדֵיךָ קֵטֹן מִהַבִּיל
אֶת הַעֲלֵה אֶת הַמְחִיךָ וְאֶת
חֲבִישֵׁי הַשְּׁלִמִים: מֵאָה הֵן

[illegible]

הצרייטא וואס מוז

ל"ל משוך מן הדרוס ה' אמות ממוצה
נצח לקיומי וגמח את הכיור בין אהל
קיעמא דכיון דאפחא קאי צריך שיא